

og deres gode Vilje til at lægge forskellige Opfattelser ind i de forskellige Grundlovsparagraffer har jo længe været kendt, og vi have hørt meget i den Retning her i Salen og ogsaa udenfor. Men hidtil have vi jo dog, forekommer det mig, nogenlunde været forstaaede for den Slags, jeg kunde næsten sige abnorme Fortolkninger, som undertiden ere fremkomne for at komme bort fra Grundlovens virkelige og Grundlovgivernes virkelige Mening. Nu synes det mig imidlertid, at vi i Dag have hørt en Tale fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Beth-Cøspensen), som tyder noget paa, at der er ved at komme ny Elementer op paa demokratisk Side, som stræbe efter i Retning af Grundlovsfortolkninger at maale sig med dem, som vi have været Vidne til, at det tidligere har været Regeringens Tilhængeres Opgave at komme med. Det forekommer mig, at det ærede Medlem bestræbte sig i en paafønlighedsværdig Grad — set fra deres Side, som have Vigt til at lægge Fortolkninger ind i Grundlovsparagraffer — anstrengte sig i paafønlighedsværdig Grad for at faa en Betydning ind i Grundlovens § 32, der var lige saa absurd som den, vi have hørt mange Gange fra Regeringen og dens Venner over for denne og andre Paragraffer. Det ærede Medlem sagde nemlig i sit Forbår for sit Standpunkt over for det foreliggende Forslag, at Bestemmelsen i Grundlovens § 32 om, at Folketingsmændenes Antal skulde være som 1 til 16,000 Indbyggere, kunde der slet ikke være Tale om, var sat ind i den Betydning, at det skulde være som een Repræsentant for hver 16,000 Indbyggere i Valgkredsen. Nej, det ærede Medlem hævdede bestemt som værende hans og Grundlovgivernes Mening — sagde han — at det skulde være 1 Repræsentant for hver 16,000 Indbyggere i Landet, og Konsekvensen maa jo da blive, at det maa være en for hver 16,000 Indbyggere, ligegyldig hvor disse Indbyggere er. Den logiske Slutning af hele denne Grundlovsbetragtning vilde jo blive den, at de, der have Magten her i Folketinget, vilde kunne bestemme, at Kjøbenhavn for Eksempel skulde have 1 Repræsentant, og hele det øvrige Land skulde have Resten. Naar ikke det er eller har været Meningen med denne Grundlovsbestemmelse, at drage en Grænse for Indbyggerne i Kredsen, men kun at sige, at det skal være 1 Repræsentant for 16,000 Indbyggere, uden Henhyn til, hvor disse befinde sig, saa maa der komme en fuldstændig Willkårlighed til Stede, og saa kan man sige: vi, som have Magten, ville have Repræsentanterne fra de

Ægne, vi repræsenterer, og bryde os ikke noget om, hvor vidt de andre blive repræsenterede, som ere fra andre Ægne i Landet, eller retfærdig repræsenterede. Naar det ærede Medlem paastaar, at noget saadant skulde have været Grundlovgivernes Mening, er det mig ufatteligt, at det ærede Medlem virkelig vil komme frem med noget saadant her, og jeg kan dog ikke tro, at han skulde faa ret mange Meningsfæller i den Retning. Saa søjede det ærede Medlem til, at hvis det ikke var værre fat med Grundloven paa noget andet Omraade, end det var med Henhyn til Opfyldelsen af dens § 32, saa ansaa han det ikke for at være saa overordentlig galt fat. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Grundlovens § 32 omhandler en Ting, som jeg alle Tider har opfattet som værende en af de Ting, som Demokratiet her i Landet satte højt af alt, nemlig Valgretten. Her er Tale om Valgretten og Valgrettens Betydning for Landets Borgere, og der kommer det ærede Medlem og siger, at det er slet ikke saa galt, om Grundlovens § 32 ikke bliver opfyldt, thi det er slet ikke det, som det kommer an paa. Vi vide altsaa nu, at der virkelig findes Demokrater her i Landet, som ere af den Mening, at den almindelige Valgret ikke er det, der har Betydning, det er ikke det, der er det vigtigste at faa et Grundlag slaaet fast for her i Landet. Det ærede Medlem har i Dag givet sig Studsmaal for, at det er hans Anskuelse. Jeg ved ikke, om han paa det Standpunkt vil kunne vinde Meningsfæller af Demokratiet her i Salen. Det ærede Medlem inddelte sit Foredrag i 2 Affnit. Først talte han om Grundlovsbetragtninger og for det andet om Retfærdighedshensyn, og det er ganske naturligt, at hans Retfærdighedshensyn blev prægede af hans Grundlovsbetragtninger, og det viste sig ogsaa, da han kom til Affnittet om Retfærdighedshensynene, at de stode i en inderlig Forbindelse med hans Grundlovsbetragtning. Det ærede Medlem sagde, at den abnorme Indvandring til Kjøbenhavn, til de store Byer, bevirkede, at Folketallet i de enkelte Kredse blev et uretfærdigt Grundlag for Valgkredsenes Fordeling og derigennem for Valgretten. Nej, sagde det ærede Medlem, det er Arealet, det kommer an paa. Nu har jeg rigtignok hidtil troet, at det var Befolkningen, Vælgerne, som Valgretten hovedsagelig vedkom, og ikke Arealet, ikke de forskellige Tønder Land, man har her i Landet. Vi have jo ganske vist en Repræsentation her oven over os, som helst stemmer i Henhold til Hartkornet, og det ærede Medlem sluttede sig jo ogsaa endelig i sit Foredrag